

Dumitru Dumitrescu

INSOMNII

editura
EMMA
Cluj-Napoca, 2015

Dumitru Dumitrescu

Insomnii

din ciclul, Câmpul spiritual

editura
EMMA

2015

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DUMITRESCU, DUMITRU

Insomnii / Dumitru Dumitrescu. – Cluj-Napoca : Editura Emma, 2015

ISBN 978-973-1700-91-5

821.135.1-1

Copyright © Dumitru Dumitrescu

Toate drepturile sunt rezervate autorului.
Nicio parte din acest volum
nu poate fi copiată fără permisiunea scrisă a autorului sau
menționarea sursei.

Selecția și corectura textelor aparțin autorului.

e-mail: office@florema.ro;

Tel.: 0364 266 562

<http://www.edituraemma.ro>

Cuvântul autorului

Noapți albe. De câțva timp mi-e viața un crepuscul apăsător care mă ține în starea de veghe. Oboseala nopților nedormite adunată-n căușul gândurilor mi-a oferit posibilitatea redimensionării acțiunilor mele dincolo de angoasa realului, adică, în spațiul crepuscular. Neavând interlocutor, am căutat răspunsuri la întrebările punctuale ale vieții și am fost copleșit cu informații, chiar din vecinătatea apropiată. Liniștea interioară nu mi-am regăsit-o, probabil, am s-o regăsesc în momentul în care voi afla sursa problemelor legate de apariția fantasmelor din acest spațiu. Trăirile resimțite bănuiesc că sunt efecte ale factorilor cauzatori de fantasme, din care nu se poate ieși decât prin reechilibrări cognitive. Deocamdată, pașii mei străbat întunericul precum glasul celui rătăcit în pustiu fără a se întâlni vreodată cu propriul ecou. De aici îmi izvorăsc și nedumeririle raportate la capacitatea de înțelegere. Obsesia neputinței în fața necunoscutului m-a cantonat în starea de veghe. O veghe asiduă, continuă, probabil pe întreaga durată a unui an... bisect.

Motto:

„Renegat voi fi de toți aceia care nu își înțeleg percepțiile propriilor lor rațiuni!”

Săptămâna întâi

1. Iartă-mi Doamne îndrăzneala de a-Ți slăvi preamărirea încă din prima zi a solstițiului de iarnă, odată cu reînvierea Luminii!
2. Nu da hrană mâniei răului care te învăluie, ademenește-l cu dragostea inimii tale până ce singur împăcat, se va topi în lacrimă.
3. De dragostea tăinuită și neîmpărtășită nu te vei bucura niciodată. Dăruiește-o, căci numai atunci vei primi înapoi, partea care ți se cuvine!
4. Lumina înțelepciunii îți poate arăta drumul cel bun numai dacă, o aprinzi cu scânteii din jarul încă fumegând al inimii tale.
5. - Spune-mi repede ce dorești să fii, ca să poți avea: ori bucuria raiului, ori dulceața iadului! Dacă vrei să fii înger ai o singură obștiune, dacă vrei să fii om, trebuie să fii capabil de amândouă.
6. Beția dragostei și beția alcoolică sunt euforice și creează dependență. Diferența dintre ele constă numai, în destinația drumului pe care noi o alegem de urmat.
7. Ecoul curcubeului este ultima simțire sferică a luminii căreia cerul îi delimitează frontiera și i se așază pe umeri.

Săptămâna a doua

8. Iartă-mi greșeala, luminează-mi gândurile și dă-mi puterea să urmez căile tale, Doamne!

9. Ar fi bine ca în fiecare dimineață poeții să rostească cu sfioșenie rugăciunea: - Doamne, umple-mi sufletul cu bunătate, deschide-mi ochii să pască florile câmpului, ușile auzului să asculte bătaia inimii Tale, și gura mea, care să rostească vorbe de duh cu miros de trandafir!

10. - Nu ești atât de înțelept încât să îi judeci pe ceilalți și nici virtuos să-i înțelegi, Omule! Dacă nu-i poți iubi, încearcă totuși să-i accepți în egală măsură, pe toți
!

11. Frumusețea ta, femeie, este atributul ochilor care te privesc, mâinilor care te ating și, probabil, al buzelor care te sărută.

12. - Nu-L căutați pe Dumnezeu, printre zidurile de piatră ale Ierusalimului ! El este veșnicul viu din inima și sufletul vostru, încercați acolo să-L găsiți!

13. Ai grijă, Omule, de anturajul și prietenii pe care ți-i faci! Dacă te scalzi în aceeași apă cu broaștele, riști să nu te vindeci niciodată de râie.

14. Poți ierta greșeala semenilor tăi însă, nu îți poți asuma și îndreptarea acesteia, deoarece nu vei ști niciodată efectele secundare care preced acestui fapt.

Săptămâna a treia

15. Doamne, revarsă lacrimile din cupa fericirii peste inima mea și curățește-o cu taina dragostei din împărăția cuvântului!

16. Nu-l confundați pe Iisus Hristos, omul, cu Dumnezeu... riscați să nu fiți mântuiți niciodată!

17. Dacă sufletul ți-e greu și inima o ai împietrită de răutate, vino încet lângă flacăra luminii tale interioare să-ți topească plumbul apăsării și să-ți slobozească gândul bun al împăcării cu lumea.

18. Ispita păcatelor trecutului și continuarea trăirii prin ele, îți va întuneca și îți va devia direcția țintelor pe care dorești să le atingi în viață.

19. Îndepărtarea de Dumnezeu prin nesăbuițele noastre, îndreptățește demiurgul să se așeze la jumătatea distanței dintre noi,... și Sine.

20. Pentru a întreține lumina în candela vieții ateul, adaugă puțin untdelemn, creștinul, o rugăciune și, bunul Dumnezeu..., iubire.

21. Ardeți rădăcina răului din sufletele voastre și aruncați-i cenușa, dincolo de hotarul gândurilor!

Săptămâna a patra

22. Așază pe umerii mei greutatea lumii Părinte, și dă-mi puterea să-i car păcatele până în vârful Golgotei mântuirii!

23. În fiecare zi avem datoria să mulțumim bunului Dumnezeu, pentru faptul că ne ține în viață, ne dă sănătate și cu străduința noastră, înțelepciune.

24. Sunt conștient și rămân alături de cei flămânzi și însetoși, hrăniți cu iluzia singurătății din izvorul neliniștii, pe unda vremurilor mereu schimbătoare.

25. Valoarea muncii unui scriitor va fi recunoscută și raportată în timp, numai la nivelul educațional al publicului său cititoriu.

26. Când muncești și obții rezultate este nevoie de efort conjugat pentru a le face cunoscute. Când greșești, lucrurile se află imediat..., și de la sine.

27. Ascuțișul privirii este mai tăios decât bisturiul chirurgului. Dacă bisturiul poate extirpa tumori canceroase și organe ale trupului, cu privirea poți diseca sau discerne cel puțin, nebunia gândurilor.

28. Iubirea este relația firească dintre maestru și instrumentul său de lucru care, nemângâiat cu ochii, neatins cu degetele, nesărutat cu buzele..., nu cântă! Linia melodică

știută de imprevizibilul destin va defini întotdeauna cântecul
necântat de amor!

Săptămâna a cincea

29. Mă rog bunului Dumnezeu, să mă inunde cu harul slavei sale, să-mi dea liniște, pace și, multă lumină.

30. Bucuria, este lumina sufletului revărsată zilnic de căldura inimii menită să aprindă zorii dimineților care așteaptă cumiți, să apară!

31. Răul, este un atribut al firii. Curge ancestral, străbate spațiul și-l contaminează, definește frontierele nimicniciei. Nu poate fi înfrânat decât cu patina dragostei.

32. Poeților le este dat să descopere și să cerceteze tainele slavei dumnezeiești. Nu toți primesc însă și harul, pentru a face acest lucru.

33. - Ce este grija? Un efect al neputinței personale în a rezolva problemele sau, situațiile stărilor de fapt... în curs de evoluție.

34. Nu vei îmbătrâni niciodată, Omule, dacă ai resursele, capacitatea și forța interioară să renaști și să te regăsești mereu altfel, în fiecare zi.

35. Nu vinde și nu cumpăra icoane pretinse a fi ale chipului dumnezeiesc, căci amarnic îți este păcatul și comerciant de iluzii te vei numi.

Săptămâna a șasea

36. Doamne, limpezește-mi ochii să pătrund în adâncul inimii tale, să cercetez și să scot cu puterea gândurilor mele, perlele iubirii!

37. Două suflete nu-și pot aprinde făclia dragostei care le unește decât atunci când vor accepta să locuiască într-un singur trup.

38. Liniștea sufletească nu o poți regăsi decât atunci când îți vei spăla obrajii cu lacrimile ochilor strânse în căușul palmelor dimineții.

39. Distanțele omenești sunt senzații anacronice ale firii, întrucât sufletul uneori se îndepărtează de trup și-l chinuie intens cu spaima înfiorătoare a singurătății.

40. - Părinte de copil, nu-ți pedepsi odrasla pentru o vină dovedită! Mai degrabă privește-l în ochi și ascultă-i cu atenție inima, căci numai așa vei descoperi efectul tranzitoriu al propriilor tale năravuri.

41 Nu destăinui darul și nici dăruitorul cu suflet curat, chiar dacă îți prisosește acel lucru. Nu sta pe gânduri, dăruiește-l și tu, poate ajunge la persoana nevoiașă care te va răsplăti cu binecuvântări meritate.

42 Legăturile pământești neîntemeiate pe dragoste, sunt temnițe efemere ale liberului nostru arbitru.

Săptămâna a șaptea

43. - Nu mă lăsa să rătăcesc prin labirintul ipocriziei mele, Părinte, oglindește-mi chipul în roua dimineții să mă văd, și înfricoșează-mă să fug de propria-mi urâciune!

44. Dragostea, este precum floarea de trandafir îmbobocită. Dacă nu o îngrijești cu blândețea palmelor și nu îi dai apă din izvorul sufletului, îți va însângera inima cu ghimpii ei ascuțiți de sub frunze.

45. Sfârșitul lumii este o noțiune abstractă, inventată doar de mărginimea sau nimicnicia minții omenești. Dacă Dumnezeu, a creat lumea și prin Sine-însuși reprezintă eternul, absolutul, înseamnă că și faptele sale sunt eterne și absolute. Restul discuțiilor purtate pe această temă sunt de prisos.

46 Cine a trădat în dragoste păcatul lui, este, însă responsabilitatea ispășirii acestuia în vederea vreunei eventuale împăcări, va fi asumată numai împreună.

47. - Nu aduceți daruri alese celor mai bogați decât voi, căci slugi umile vă veți denumi.

48. Dăruiește în permanență din puținul tău la cei săraci, căci numai așa vei desfunda izvorul darurilor care îți va croi albia prin curtea casei tale.

49. Dacă te vei lăcomi să-ți stâmpери setea cu apa de la două izvoare, îndoit îți va fi și prețul răscumpărării.

Săptămâna a opta

50. - De ce a creat Dumnezeu, lumea? Probabil, să-și verifice prin firea Sa, rațiunea desăvârșirii.

51. - Soț nevrednic, nu aștepta ca soața să te facă bou, și de a doua zi să simți că îți vor crește coarnele! Fii prevăzător, căci sunt destui cei care își doresc să ți le pună!

52. Nu te lăsa amăgit de frumusețea chipului îngrijit zilnic în fața oglinzii, cu farduri de machiaj. Îmbujorează-ți obrații pe răcoarea dimineții și roagă-te de florile câmpului să te stropească cu parfumul răsăritului de soare, pentru ca lucrurile să se rezolve încet..., și de la sine.

53. Paradoxal, nu!? Oamenii de știință cercetând cu ajutorul microscopelor moderne lumea atomică din spațiul infinitesimal, au observat că dincolo de fruntariile acesteia se afundă și mai mult în necunoscut.

54. Același paradox a apărut de-altfel și prin cercetarea spațiului cosmic în extensia lui, cu ajutorul telescoapelor moderne amplasate pe orbita circumterestră.

55. Întrebat fiind ce este sămânța, am răspuns dezinvolt: - Fruct al dragostei!

56. A doua zi m-au năpădit incertitudinile: - Ce reprezintă sămânța..., minune, mirare, floare, om sau, toate laolaltă!?

Cert este că, după om, nu se știe niciodată ce va fi. Probabil, dragoste.

Săptămâna a noua

57. Se spune că ochiul gospodarului luminează și îmbogățește curtea casei sale. Eu vin și adaug că, soarele și stelele nopții sunt ochii lui Dumnezeu, care luminează și îmbogățesc sufletul gospodarului.

58. Este de ajuns un firicel de vânt care să intre printr-o fisură în felinarul inimii și, să-i stingă lumina.

59. Aveți mare grijă cu destinația zborului gândurilor voastre! Indiferent care este aceasta, stelele cerului le va lumina calea.

60. Vei fi judecat de ceilalți cu aceeași măsură pe care și tu o folosești zilnic să te desparți, de propriile prejudecăți.

61. Înainte de a râvni la darurile cuvenite altora, asumă-ți tu în primul rând, responsabilitatea greșelilor pe care le ții ascunse de văzul lumii, sub preș.

62. Nu plumbul apăsării morții este greu, ci drumul de dus până la locul unde vrei să-ți orânduiești mormântul.

63. - Ce exprimă tristețea? O stare de suferință sufletească exprimată prin fizionomia unui chip sincer.

Săptămâna a zecea

64. - Ce este deznădejdea? Acea stare a tristeții în care sufletul rămâne prizonier neputințelor de tot felul și bântuit de fantezmele speranțelor nemărturisite.

65. -Ce sunt sfinții? Chipuri de oameni trăitori ale căror pilde și fapte continuă să săvârșească minuni și după moartea acestora.

66. Numai la bătrânețe învățătorule vei avea posibilitatea să te bucuri sau, nu, de recunoștiința învățăceilor tăi.

67. Nevoi și necesități. Dacă suma necesităților constituite condiția minimală pentru a trăi, nevoile reprezintă o arie extinsă a acestora. Dincolo de perimetrul ariei, apar: lăcomia, paranoia, pierzarea...,etc.

68. Dragostea neîmpărtășită conduce la deziluzii, dezamăgiri, regrete, tristeți..., consolări. Dacă cumva suntem geloși, cu siguranță trebuie să ne verificăm sănătatea.

69. Credința în Dumnezeu, înseamnă: dragoste, lumină, adevăr, cuvânt, cale și..., viață. Dacă noi nu nădăjduim întru acestea, ne mai putem lăuda cu faptul că suntem credincioși?

70. Vortexurile sunt în substanță, în vremuri, în simțuri și-n gânduri. Undeva vârtejurile se împreună echilibrând întregul.

Prin vârful conurilor de vortex suntem osândiți întotdeauna să trecem, pentru a ne regăsi echilibrul liberului arbitru.

Săptămâna a unsprezecea

71. O, Doamne, desăvârșire absolută a firii, învață-mă cum să-mi îngrijesc talanții dăruți ca din mine mulți copaci tineri să răsară, să crească și să înflorească pentru a da rod codrului tău, veșnic verde!

72. Între om și Dumnezeu, nu există interpuși. Cei care consideră că lucrurile stau altfel, păcatul lor este.

73. Nu puneți măgarii în fruntea turmelor de oi căci va fi mai scumpă mâncarea câinilor, decât câștigul cuvenit proprietarilor de drept!

74. Diamantul din mijlocul muntelui pe care trebuie să-l sfarmi găzduiește adevărul. După ce îl vei scoate la lumină, numai atunci, cu el odată, îți vei regăsi și liniștea sufletească.

75. Perla din adâncul oceanului pe care trebuie să-l secătuiești găzduiește frumusețea curcubeului luminii. În el, cu siguranță îți este întemnițată fizionomia chipului.

76. Pe cursul apelor cărora trebuie să le muți albia se află aurul vieții, iar dacă vei reuși să le obții pe toate acestea, vor fi rezolvate și problemele nedumeririlor tale..., de la sine.

77. Ce este viața? Este drumul adevărului pe traseul meandrelor destinului personal.

Săptămâna a douăsprezecea

78. Ascunde și tănuiește cu grijă binele făcut semenilor tăi fără a pretinde foloase, căci nu ești tu cel de la care a pornit acest lucru!

79. Acceptă muștrările sau pedeapsa meritată pentru greșelile făcute, deoarece vrednic și de laudă vei fi astfel, pentru ceilalți!

80. - „Gândesc, exist”..., spunea un mare filosof! Degeaba, dacă nu ne exprimăm gândurile din spațiul ideatic în cel fizic cu mijloacele care ne stau la îndemână, nu trăim. Aici se află cheia rezolvării litigiului dintre existență și trăire.

81. - Ce-i tăcerea? Este pronaosul trăirii sau, locul unde frământările interioare se contopesc în a ne anula după circumstanțe, capacitatea de exprimare.

82. Pentru a da continuitate trăirii, singurul mijloc de realizare al acestui lucru îl constituie legătura permanentă cu Dumnezeu, prin rugăcini de întărire.

83. Forța rugăciunii dă acuitate simțurilor, ușurează accesul la informație, reechilibrează stările emoționale, întărește trupul și mintea, vindecă atât suferințele personale cât și pe cele colective.

84. Calea de comunicare cu Dumnezeu, prin care se transmit și se primesc răspunsurile la rugăciuni, nu poate fi accesată decât pe tărâmul iubirii.

Săptămâna a treisprezecea

85. Te poți considera mântuit doar atunci când ești conștient că nu mai ai nicio lacrimă și nicio picătură de sudoare pe trup, care să-ți spele rușinea păcatelor.

86. Păcatul este un rezultat al raportului dintre faptele săvârșite și virtuțile cu care ai fost înzestrat prin dimensiunea sa, în detrimental realității imediate.

87. Uitarea, consider că este păcatul de neglijare selectivă , (mai mult sau mai puțin voită), până la ștergerea din memorie a unor responsabilități.

88. Realitatea înconjurătoare imediată așa cum este, poate fi perfectibilă, nu perfectă. Schimbările trebuiesc făcute în primul rând din interior către exteriorul nostru, pentru a ne putea bucura și de reușita acestui demers.

89. Tăcerea nu va reprezenta niciodată calea spre cunoaștere, spre adevăr, pentru că adevărul este cuvânt și cuvântul trebuie mărturisit!

90. Dumnezeu nu poate fi discreditat, tăcându-L. Tăcerea te va condamna pe tine, în veci... la uitare.

91. Fatalismul apocalitic este o mare greșală. Mă înspăimântă faptul că încolțește nu numai în dogmele religioase, ci și în mințile acelor care nu acceptă continuitatea vieții, prin cicluri rezonante.

Săptămâna a paisprezecea

92. - Ce este sinergia? O dezlănțuire a potențialului infim din sfera sinelui, către nemărginire.

93. La întrebarea fundamentală: „Există viață după moarte?”, răspunsul meu este categoric, Da! Numai așa îmi pot explica aprinderea sau stingerea alternantă a stelelor... fiecărei zile!

94. Simțind infatuarea și lăcomia stelelor, Demiurgul a hotărât să restabilească echilibrul universului rostogolindu-l.

95. Nu muri prin viață trăind, străduiește-te să rămâi viu... și după moarte!

96. Iubești, exiști... restul e moarte! Numai așa îmi pot explica sintagma: „Dumnezeu, e dragoste!”

97. Conștiința individuală, reprezintă echilibrul metafizic creat de spirit pentru a da consistență realului în spațiul de desfășurare al liberului nostru arbitru.

98. Trăirea, nu este altceva decât manifestarea în spațiul real al echilibrelor fiziologice, monitorizate și coordonate de spirit.

Săptămâna a cincisprezecea

99. Oricât de multe suferințe vom avea în viață, trebuie să luptăm să le depășim pentru a nu da satisfacție cauzelor care le-au generat.

100. Așa cum dragostea nu poate înrobi niciodată pe nimeni, același lucru îl putem spune și despre păcat. Opțiunea aleasă este rodul propriei noastre conștiințe.

101. - Ce este duhul? Este fiorul gândurilor transpus în simțuri ce mijlocesc acțiuni.

102. - Ce este harul? Este suma virtuților personale în duh, cu care suntem înzestrați încă de la naștere să intuim lumina adevărului.

103. Trezirea spirituală reprezintă conștientizarea virtuților personale, raportate la actele și faptele săvârșite ,în vederea asumării responsabilității acestora.

104. Așa cum frunzele conștientizează să dea hrană florilor de rod,și omul trebuie să-și responsabilizeze acțiunile întru propria-i înflorire.

105. Se spune că bucuria avuției pământești te umple de fericire. Eu nu cred acest lucru. Fericirea este extazul pe care și-l oferă încărcătura emoțională a înțelepciunii.

Săptămâna a șaisprezecea

106. Înțelepciunea îți poate reda și liniștea împăcării cu tine, prin adevăr.

107. Nereușind să înțeleagă mesajele divine, omul a creat idoli pentru simplificarea lucrurilor și pentru comercializarea acestora.

108. Zilnic își dau întâlnire la țărnul mării cerul și pământul, spre a se cinsti cu un pahar de viață!

109. - Ferește-te de nebuni, căci boala lor este molipsitoare! Cu cei proști e mai simplu: le oferi o paletă de vânat muște sau o plasă de prins fluturi și stai liniștit toată ziua.

110. „Evită să treci prin păcat”, ne spune evlaviosul, uitând probabil, lacrimile mamei de la nașterea fiecăruia dintre noi!

111. Nu vei afla niciodată bucuria adevărului, atâta timp cât nu ai dus pe umeri și povara încărcăturii emoționale a acestuia.

112. - Putem ști noi ce-i bine sau, ce-i rău? Conștientizând simțim... însă, nu vom ști niciodată, pentru că nu stă în simțămintele omenești acest fapt.

Săptămâna a șaptesprezecea

113. Moartea este umbra din spatele vieții, tot timpul la pândă adulmecându-i urmele, cu scopul vădit de a o prinde și a o sugruma.

114. Nu te poți ridica singur la lumină din propriul păcat... te vei ridica cu siguranță prin păcatul altora săvârșit asupra neputințelor tale, întărindu-ți virtuțile.

115. Dacă îți faci planuri pentru viitor, cumpănește-ți cu grijă țelul, spre a nu-L îngrijora și mai mult... pe Dumnezeu!

116. Dacă suntem entități ale liberului arbitru, în spațiul real suntem unici. Cine va crede că există cel puțin două ființe identice, se înșală. Chiar în oglindă dacă ne privim, una sigur este virtuală.

117. De asemenea, genetic nu pot fi creați indivizi identici (clone), prin însăși unicitatea părților lor constitutive cărora, oricâte cosmetizări le-am aduce vor creea mereu altceva față de modelul inițial.

118. Nu zădărnici să cerni razele soarelui cu sita de mălai, căci te vei acoperi cu o pudră de umbre.

119. Când ai dreptate și îți se răspunde obraznic, vezi-ți de treabă... oricum, nu ai nimic de pierdut!

Săptămâna a optsprezecea

120. Dogmaticii nu vor înțelege niciodată extensia trinității dumnezeiești către nemărginire. Imaginându-și că o pot încorpora umanizând-o, nu vor face altceva decât să se închine la idoli.

121. Ecumenizarea filosofiilor religioase și aducerea lor la un singur tipar de valori, este ca și cum am privi tristețea unui câmp înflorit, reprezentat de o singură floare...

122. - Cum lucrează bunul Dumnezeu, asupra noastră? Tainic... de aceea noaptea este cel mai bun medic, iar vindecările trupești au loc în toate cazurile din interior, către exteriorul corpului!

123. Tot Dumnezeu, decide timpul, locul și modul prin care ne vom pierde viața în orice circumstanță, cum de-alfel, ne-a și dăruit-o.

124. - Nu pretinde și nu cere bani, în numele Lui! Bolile lumii îți vor măcina sufletul și îți vor ofili mugurii de rod...

125. Banul este unitatea etalon de măsură a autodistrugerii. Priviți cu atenție cimitirele civilizației ca să vă puteți da seama de modul cum lucrează apocalipsa: asiduu și în întreaga ei splendoare.

126. Dacă dorești să trăiești mult, ai grijă ce alegi! Între bani și durata vieții, s-a creat o relație invers proporțională.

Săptămâna a nouăsprezecea

127. După ce te-ai curățit și detoxifiat prin post și rugăciune, încearcă să-ți schimbi și tabieturile, altfel vei fi obligat să repeți din ce în ce mai des procedura.

128. Ascultă, închide ochii și taci. Imaginează-ți cerul albastru și limpede până la momentul din care vei putea să zbori prin liniștea lui.

129. Satisfacția răului nu prefigurează decât sarcasmul demersurilor sale în a curma din start, revelația trăirii.

130. Transformă-ți viața într-o continuă căutare și înnoiește-ți permanent înlăuntrul. Cu cât lucrarea va fi mai asiduă, cu atât mai mult te vei apropia de Dumnezeu.

131. Evenimentele neprevăzute își urmează de regulă, cursul firesc. Dacă nu avem abilitățile necesare de a le previziona, vom fi doar martori la efectele acestora asupra propriilor noastre acțiuni.

132. Nu rămâne prizonierul trecutului, sprijină-te pe punctele lui de referință pentru a reuși să-ți reproiectezi și să-ți reclădești viitorul.

133. Oricât de departe vei ajunge în viitor, vei descoperi puternicele lui legături cu pământul, aerul și apa izvoarelor locului, din care Dumnezeu ți-a hrănit înrodirea.

Săptămâna a douăzecea

134. Stabilitatea întregului este data de centrul de echilibru comun al lucrurilor mărunte din care este alcătuit.

135. Universurile multiple sunt translative, se alimentează reciproc și se întrepătrund. Priviți cu atenție arborii pădurilor: coroanele, rădăcinile și ramurile lor, leagă cerul de pământ prin trunchiuri, adevarate cordoane ombilicale.

136. Măreția și frumusețea întregului este înșelătoare. Trebuie să avem în vedere faptul că ea este dată de gingășia și simplitatea lucrurilor mărunte.

137. Dacă dorești să-ți regăsești obârșia locului, încearcă să-ți imaginezi și faptul că la început a fost un firicel de lumină, de la care au pornit toate celelalte...!

138. Învață de la arbori cum își hrănesc rădăcinile cu propriile frunze, pentru ca și tu, omule, să îți hrănești progeniturile cu propria-ți viață.

139. Prăbușit de te vei afla la zidul deznădejdiei, nu căuta umbra acestuia, ci scormonește cu unghiile prin fisurile rosturilor și ajută să pătrundă speranța care să-ți ștergă lacrimile prelinse pe obraz, cu raza ei de lumină.

140. Caută un punct de reper la orizont, îmbracă-l cu gândurile tale și ai grijă căci numai el îți va deschide poarta evadării din incertitudini.

Săptămâna a douăzecișuina

141. Indiferent ce vom face, păcatul ne va urmări permanent întrucât el se hrănește cu slăbiciunile, uitarea, necunoașterea... sau, lipsa noastră de educație.

142. Nu aștepta mulțumiri sau, recunoștință pentru faptele-ți altruiste. Riști să pierzi plăcerea frumoaselor deprinderi.

143. Sminteala bogățiilor necuvenite nu-și află leacul decât jucând la ruleta din cazinoul hazardului.

144. Ajuns în vârful piramidei sociale îngrijește-ți în primul rând treptele scărilor urcate spre a nu-ți frânge coastele când, coborându-le, vei fi nevoit să le cauți cu degetele de la mâini și de la picioare.

145. Credința-i bună, e un ideal, nimic de zis... doar că, periodic este necesară și testarea veridicității acesteia.

146. Nu am fost și nu voi fi niciodată de acord cu teoria materialistă a universului creat printr-o explozie inițială, din nimic, deoarece privesc cum îngemănează și se dezvoltă continuu, unele din altele toate corpurile cerești și, cum viața prin sine însăși nu este altceva decât un efect al dragostei etern creatoare.

147. Fără adevăr, filosofiele religioase ne arată greșit calea spre nemurire. O demonstrează molozul bisericilor prăbușite și măcinate de vreme printre rădăcinile arborilor seculari. Probabil că sunt însărcinați și dâșii să lucreze la ogoarele

deșertăciunii pentru a fi semănată din nou, în acele locuri,
sămânța vieții.

Săptămâna a douăzecișidoua

148. Nu te întrista când te vor părăsi și îți vor închide ușa în nas prietenii apropiați! Oricum ești în centrul atenției lor, cu urechea alipită de toc și cu ochii pe gaura cheii, să vadă ce faci.

149. Trândăvia virtuților personale nu poate conduce decât la precaritate educațională și mizerie sufletească. Problema cea mai spinoasă este cum, și în ce fel, să le punem la treabă.

150. Individual, ca cetățean, păcatul ne distruge încet trupul pentru ca la sfârșit să ne ia și spiritul cetății. În plan colectiv lucrurile stau exact invers: păcatul lucrează să distrugă spiritul cetății, ca după aceea bucăți din ea să fie vândute până la dispariția identității de neam.

151. Cine va stâlci graiul strămoșesc și va uita să scrie corect cuvintele acestuia, venetic va fi în țara lui, și analfabet se va denumi!

152. Când îți vei întâlni pe stradă adversarul de moarte nu încerca să-l înfurii mai tare, zâmbește-i îngăduitor, deoarece îl vei obliga să-ți răspundă cu același gest, ca drept la replică.

153. Dacă peștele de la cap se strică și se curăță de la coadă, nu încercați să faceți același lucru cu șarpele, căci veți simți adânc în carnea dumneavoastră colții otrăviți ai acestuia.

154. Momentul în care nu vom mai putea conștientiza și controla răbufnirile noastre interioare, va face să ne grăbească cu certitudine decăderea.

Săptămâna a douăzecișitrea

155. Cine, pe cine, controlează? Metalele și pietrele prețioase cu cât sunt mai gingașe cu atât mai mult sunt încărcate spiritual. Până acum, nu s-a determinat încă modul în care acestea ne conduc și ne coordonează viața.

156. Este greșită ideea prin care se sugerează că, omul este singura ființă spirituală de pe pământ. Eu vin și subliniez faptul că, substanța prin sine însăși este încărcată spiritual, indiferent de starea de agregare în care se găsește, deoarece tot ce-i în univers este creație divină.

157. Pământul, din punctul meu de vedere este un act creaționist bine definit în arhitectura universală, indiferent pe ce palier stelar al acestei arhitecturi îl vom regăsi.

158. Ne sunt mai mult decât suficiente organele de simț cu care am fost înzestrați să percepem vibrațiile trăirii. Dacă nu reușim acest lucru, noi suntem cei vinovați, pentru că nu trudem îndeajuns să le punem în valoare virtuțile.

159. Dacă pământul a creat natura, natura a creat omul, iar omul se întoarce să remodeleze pământul și natura, aș dori să cunosc explicit cine se află în spatele acestor demersuri.

160. Pulsația inimii ne vine din bătaia lină a vântului deasupra oglinzii apelor atinse de îngerii, cu aripi de cristal.

161. Decât să cauți toată viața un loc plăcut unde să-ți fie înmormântat trupul, mai bine lasă-l pe nisipul pustiului, căci pământ fertil va deveni prin duhul lui Dumnezeu, mărindu-și ogorul.

Săptămâna a douăzecișipatru

162. Nu da copiilor să mănânce din rodul fărădelegilor tale, pentru că le vei pune în farfurie și responsabilitatea poverii blestemului acestora.

163. Cine spune că îi este frică de Dumnezeu, acela însemnă că nu-L iubește cu adevărat.

164. Greșit se spune că Dumnezeu este gelos, dacă nu-L iubim la rându-ne. Gelozia este doar o boală a firii care asmute mintea și trupul la acte și fapte necugetate.

165. Harul de a simți ori de a cerceta inima unuia, celuilalt, de la Dumnezeu este. Bunătatea inimii îți luminează ochii și înfrumusețează înfățișarea.

166. Vicleanul are mintea ascuțită și tot răul din inimă, i se așază pe față.

167. Cercetați-vă cu inima învățătorii, căci printre ei își găsește loc, necuratul.

168. Nu ascuțimea minții, ci pulsația inimii este întreținută zilnic, de duhul lui Dumnezeu.

Săptămâna a douăzecișicincea

169. În orice întrecere, meritele nu pot fi atribuite în totalitate învingătorilor ci și stăruinței de câștig pe care au avut-o învinșii.

170. Cei care nu-și pot înțelege rostul în viață, îi rog să privească țărmurile apelor și să-și imagineze că orice grăunte de nisip, pentru Creator, reprezintă centrul universului.

171. Dacă cerul este raiul lui Dumnezeu, atunci stelele nu pot fi altceva decât flori ale grădinilor sale.

172. Iartă cât de mult poți greșeala și ai grijă să nu cazi în capcana ignoranței acesteia, spre a nu ți se întoarce împotriva... iertarea.

173. Nu confundați niciodată iertarea, cu uitarea! A ierta, înseamnă a atinge acel prag al înțelepciunii prin care să eviți bătătorirea drumurilor către propria-ți înfundătură.

174. Străduiește-te să ierți greșelile care te afectează ale celorlalți, căci numai așa îți vei regăsi și tu liniștea interioară.

175. Nu ne putem ierta sau, uita încontinuu greșelile personale, deoarece vom ajunge la acceptarea de sine, iubirea de sine, mândrie, ipocrizie, fățărnicie..., paranoia.

Săptămâna a douăzecișișasea

176. Pentru a putea fi mereu pe drumul cel bun, va trebui să-ți pui în valoare toate virtuțile, în vederea găsirii și atingerii bornelor de direcție ale căii de mijloc.

177. Speranța, poate fi definită și ca un izvor al puterii sufletului de a înfrunța și răzbate obstacolele vieții .

178. Drumul destinului nu ne este nici plan, nici rectiliniu. Meandrele și denivelările sale ne vor balansa și ne vor zdruncina în permanență, pentru a ne ține trează, speranța.

179. Toate lucrurile făcute au un rost, deci nu irosi produsul palmelor pe care tu îl consideri ca fiind netrebuincios. Va veni și vremea lui, când îți va întoarce serviciul și vei constata atunci că munca nu ți-a fost zadarnică.

180. Ca să fii liber, apleacă-te dezinteresat asupra fenomenelor și evenimentelor înconjurătoare, spre a nu fi afectat la rândul-ți de influențele factorilor perturbatori.

181. Supărarea, teama, mânia, lucrează empatic deregându-ne comportamental. Ce trebuie să știm este faptul că oricare dintre ele, ne angrenează într-un conflict permanent.

182. Iertarea, este singurul medicament prescris supărării, pentru a trata punctual și exact cauzele vinovăției.

Săptămâna a douăzecișisaptea

183. Bucuria sufletului ne exteriorizează pe chip o inimă fericită.

184. Conștiința și subconștientul lucrează independent și uneori pot fi adversare: dacă prima se află în relație directă cu capacitățile noastre mentale, subconștientul lucrează în spațiul empatic, acolo unde sufletul își caută liniștea și împăcarea cu omonimul.

185. Nu lucrurile pământești ne vor mântui și elibera trecuți fiind la cele veșnice, ci spiritul bun al acestora dacă a rămas după noi, încorporat într-însele.

186. Lucrul bine făcut se desăvârșește cu pricepere și stăruință. Lipsa uneia sau alteia dintre ele, nu poate conduce decât la un produs prost sau, de mântuială.

187. Nu luați în derâdere încăpățânarea măgarului, ci considerați-o ca o îndoială față de călăreț. Trebuie să ținem cont și de faptul că, odată, el a fost ales să-L poarte în spate și pe Iisus.

188. Nu căutați tămăduirea în aghiazma bisericească împărțită de preoți cu busuiocul, ci în sudoarea și lacrimile voastre eliberate prin truda binejustificată a fiecărei zile.

189. Împărtășiți-vă și necazurile, spre a nu fi prea târziu atunci când vă veți da seama că v-ați îndepărtat unul de celălalt, uitând de valorile care odată v-au ținut împreună!

Săptămâna a douăzecișiopta

190. Stăpâniți-vă cu atenție gândurile răutăcioase, căci ele pot evada printre cuvinte și vă pot compromite adevăratele intenții.

191. Cine se închină osemintelor nu realizează că de fapt a greșit adrisantul. Altarul de închinare lui Dumnezeu, se află în oameni, în flori, în semințe, în pruncii nenăscuți , așadar, în toți purtătorii de duh.

192. - Priviți pustuirile! Odată, și ele fost mări, păduri, cetăți înfloritoare, oaze de rai. Vanitatea le-a îndepărtat de Dumnezeu, până când lipsite de duh s-au transformat în nisipuri.

193. Dumnezeu, pe lângă dragoste și pace, mai este și acea stare de echilibru permanent între contrariile destabilizatoare, ca o punte de acces a slavei ce decurge prin sine.

194. Lasă focul deșertăciunii să ardă, ca să-și mistuie-n cenușă îndoielile. Nu încerca să-i sufli în jar, căci te vor cuprinde și pe tine flăcările deznădejdi.

195. Cea mai cruntă înfruntare a vieții o ai cu tine însuși. Rezultatul acesteia îți va garanta ieșirea sau, rămânerea în anonim.

196. Nu-ți irosi talentul creator pentru cosmetizarea valorilor déjà existente. Asigură-te că energia efortului consumat este folosită pentru a-ți scoate în evidență identitatea.

Săptămâna a douăzecișinoua

197. Spiritul guvernează echilibrul proporțiilor trinității dumnezeiești.

198. Efortul zilnic depus, coroborat cu o odihnă și o hrană corespunzătoare, nu poate fi decât un lucru benefic pentru organism.

199. Indiferent de circumstanțe, spiritul administrează echilibrul proporțiilor chiar și în cazul lenevirii prelungite care, lacomă fiind va conduce la disfuncții organice pe termen lung.

200. Atât de mult ne-a iubit și ne iubește bunul Dumnezeu, încât s-a transformat în dragoste pentru a bate zilnic la poarta inimii fiecăruia dintre noi.

201. Cei care nu-i deschid înseamnă că nu iubesc, ori că n-au iubit niciodată. Probabil, acolo în inimă își țin închise cu lacătul, răutățile lor sufletești.

202. Mulți spun că viața-i un vis și că nu trebuie să rămânem prizonierii fantasmelor acesteia. Mie îmi dă de gândit, pentru că marile creații ale omenirii au pornit tot de la vis, și fantasme.

203. Nu vă așteptați să găsiți vreodată raiul în cer! El este aici pe pământ, gata să vă deschidă larg porțile în funcție de

modul cum și dumneavoastră vă transformați speranțele din vis,... în realitate.

Săptămâna a treizecea

204. Sintagma „crede și nu cerceta” este expresia elocventă a dogmatismului religios. Libertatea gândurilor transformată în imaginație, vă poate asigura drumul către adevăr și înțelepciune.

205. Dulceața cuvintelor rostite nu se datorează regimului alimentar pe care îl ținem, ci educației și curățeniei noastre spirituale.

206. Binecuvântează-ți potrivnicii și oprește setea de răzbunare a dușmanilor dușmanilor tăi, care în fond îți sunt aliați, spre a putea savura împreună frumosul demers al împăcării.

207. Vinovăția tăcerii și naivitatea sincerității nu pot face casă amândouă decât printr-un compromis acceptat.

208. Ispita ipocriziei ne afectează și este foarte greu de controlat. Numai așa îmi explic de ce căutăm țapi ispășitori pentru a scăpa de povara eventualelor responsabilități.

209. Sălbăticiunile mușcă fie, pentru a se hrăni, fie, de teamă să nu-și piardă viața. Ar trebui să ne gândim serios dacă sunt valabile aceste principii și în cazul oamenilor.

210. Săsăitul șarpelui este de avertizare, nedureros și neutrăvitor. Cuvintele omenești însă, otrăvesc și pot să

doară mult mai tare chiar decât rana adâncă a unui dinte de șarpe, ascuțit.

Săptămâna a treizeșuina

211. Bogați și fericiți sunt cei care se mulțumesc cu lucruri puține! Belșugul desfrâului, poftele iluzorii și mofturile închipuite, scot în evidență puținătatea minții unor oameni nesăbuiți.

212. Marginalizat de societate, nu dispera! Slujește asiduu adevărului mărturisindu-l, indiferent de consecințe, și vei deveni mesagerul credibil al acestuia.

213. Rostește des cuvintele tată și mamă, ca să poată pătrunde mai ușor slava cerului în pantocratorul interior al inimii, prin închiderea și deschiderea buzelor tale.

214. Cerne cu sita sufletului lumina zilei și lasă-ți gândurile să zburde liber prin frumusețea armonică a curcubeului acesteia.

215. Dacă ești obligat să-ți oferi trupul pentru a-ți ușura sau, păstra viața, spiritul nu poate fi terfelit de nimeni, decât cu acordul propriei voințe.

216. Este greșită afirmația că „avem destine comune”. Destinul este unic, cel mult asemănător cu al celorlalți în funcție de circumstanțe. Chiar dacă avem un scop comun, fiecare ins îl va privi din punctul său de vedere.

217. Câmpul sau, spațiul spiritual, reconfigurează metafizic adresele individuale de desfășurare a vieții fiecăruia

dintre noi, în interferență cu adresele celorlalți, arondate unui destin comun.

Săptămâna a treizecișidoua

218. Culoarul destinului de la adresa individuală, ne este asigurat încă de la naștere, când primim și talanții cu ajutorul cărora să putem duce până la capăt, sarcinile ce le avem de îndeplinit.

219. Omul, privit ca ființă, este un univers interconectat altor spații prin puncte de vortex (naștere și moarte), folosite de suflet ca porți de liberă trecere.

220. Nu poți învinge niciodată greutățile decât printr-un optimism bine temperat, și implicat direct, în realitatea imediată.

221. Rezolvarea nevoilor și necesităților altora nu o poți face tu, decât în momentul în care vei fi capabil să-ți rezolvi singur, propriile probleme.

222. Părinte de copil fiind, încearcă în timpul vieții să reprezinți pentru el întruchiparea bunului samarinean, iar după moarte... spiritul minunat al acestuia.

223. Cercetează și pătrunde adânc în istoria arborelui tău genealogic să îți înțelegi atât menirea, cât și sarcinile ce trebuiesc îndeplinite pentru ca sângele să-ți rămână în textura ramurilor lui.

224. Dacă ți se vor trânti în nas ușile lumesti propovăduind adevărul, nu dispera... căci îți vor fi larg deschise porțile cerului!

Săptămâna a treizeciștreia

225. În lumea mercantilă de astăzi cu regret mărturisesc dispariția altruismului și voluntariatului dezinteresat, recunoscuți ca fiind stâlpii centrali pe care s-a consolidat etica socială.

226. Caută pe cel mai bun dintre gândurile tale, aprinde cu el flacăra speranței și cu siguranță ți se va lumina cerul sufletului.

227. Dacă spiritul creează, pătrunde, reconfigurează și reclădește materia, aceasta din urmă nu știe altceva decât să-i stărnească creativitatea, să-i distragă atenția și, să-i încurce planurile.

228. Încurcăturile au și ele un rol în acest demers, generând combinații armonice capabile să genereze stări, senzații, sentimente..., altele decât ni le dorim, uneori chiar de natură contradictorie.

229. Fragilitatea învățăturii ți-o descoperi numai atunci când, confruntat cu opinii contrare ție în lipsa unei argumentații mai serioase, te răsucești la 180 de grade asupra propriilor convingeri.

230. Lipsa de educație și credință poate da frâu liber la superstiții. Acestea se înmulțesc ușor pe ogorul nelucrat al minții, hrănindu-se cu lăcomie din pirul ignoranței și leneviei crescute din belșug.

231. Învățătura nu ți se citește pe frunte, nu stă la vedere și indiferent câtă școală ai făcut, necernută cu sita inimii, nu valorează nici cât un gram de înțelepciune.

Săptămâna a treizecișipatra

232. Aruncă lestul răutăților ce te trag la pământ și ușurează-ți sufletul, ca să poată pluti precum fulgul de păpădie prin aura recunoștinței faptelor tale de bine.

233. Întors acasă după o îndelungată absență, v-ați pus fireasca întrebare cum cum veți fi primit? Cu bucurie, recunoștință, frică, ignoranță, dezinteres, repulsie, desconsiderare, rușine...! Care credeți că va fi răspunsul?

234. Așa cum multe tablouri sunt cumpărate pentru frumusețea ramelor, la fel și cutiile de valori măiestrit meșteșugite vă pot duce în eroare asupra valorii bunurilor păstrate în ele.

235. Satisfacția sufletească deplină nu o ai decât atunci când ești și merituos să primești darurile care ți se oferă.

236. Păcatele părinților se transmit ereditar odraslelor, prin inducerea în subconștient a vibrațiilor subliminale eliberate de către acestea, adică: capriciile, temerile și ispitele ce i-au îmbătrânit și le-au măcinat viața.

237. Nu spune nimănui cine ai fost sau, cine ești... ai grijă în primul rând ca tot ceea ce ai înfăptuit să fie acceptat și plăcut lui Dumnezeu!

238. În multe cazuri, laudele insistente adresate celor merituoși, pot conduce la iritare, nervozitate, delăsare sau poate chiar, abandon.

Săptămâna a treizecișicincea

239. Oricât de mult te vei frământa înlăuntrul tău, adevaratul spațiu de manifestare este lumea în care trăiești.

240. Hotărârea de a te ascunde de gura lumii, nu va face altceva decât să-ți netezească calea intrării în anonimat.

241. Recunoștiința pentru altruismul de care ai dat dovadă o vei primi-o numai atunci, când se va constata că tu te-ai mulțumit cu puțin, iar multul l-ai oferit celorlalți.

242. Nu încerca să îți ascunzi invidia pentru rezultatele meritorii ale confrăților de breaslă, deoarece ți se va citi pe față sinceritatea demersului.

243. Darul de bunăvoie îți va umple și ție inima, numai atunci când mulțumirile adrisantului le poți citi cu ușurință în ochii lui sinceri.

244. Zgârcitul neobosit va număra banii altora, deoarece este sigur că de ai lui nu se poate atinge și nici că va avea parte vreodată!

245. A fi zgârcit, nu înseamnă a fi și econom. Aplicate împreună aceste concepte, cauzează reacții adverse, însă, ca un paradox, amândouă induc senzația de nemulțumire și insatisfacție.

Săptămâna a treizecișasea

246. Lăcomia nu este generată strict de sărăcie, ci mai degrabă de o lipsă a educației personale favorizată de indiferența celorlalți.

247. De unul singur, oricât de mult te vei strădui chiar dacă procedezi corect, nu vei reuși niciodată să îți îndrepti răul făcut fără acceptul sau, concursul celor din jur.

248. Deoarece fiecare zi își are balastul ei, lasă noaptea să treacă peste tine și așteaptă să-ți cearnă gândurile cu sita judecății.

249. Comportamentul cinstit trasează drumul printre bogăția materială și cea spirituală. Cine va dori să urmeze acest drum trebuie să cunoască și faptul că își asumă riscul de a nu se bucura niciodată, de ele.

250. Înainte de fiecare masă, pregătește-ți în primul rând spiritul, pentru că el este cel care îți va modela fizionomia trupului.

251. Praful depus pe cărțile necitite ale bibliotecilor poate fi echivalent cu cel măsurat pe scoarța noastră cerebrală.

252. Împlețiți bice din sforile judecăților nedrepte, ca să puteți întoarce pe drumul cel bun judecătorii compromiși și corupți.

Săptămâna a treizecișaptea

253. Adevărata experiență pe care o putem căpăta odată cu trecerea anilor, va fi dictată în primul rând de modul cum am reușit să înfruntăm greutățile și încercările la care am fost supuși, pe nedrept.

254. Cei care nu au încredere în propriile lor capacități se înșeală! Înseamnă că nu au muncit îndeajuns să-și cunoască și să-și pună în valoare virtuțile deja existente pe lanțul lor cromozomial.

255. Ce este viața la o primă vedere... o deschidere a pleoapelor, sau o tresărire a inimii peste oceanul de lumină din universal nostru interior.

256. Când vei străbate pustiul ține drumul drept căci altfel, acesta îți se va face laț în jurul gâtului pe duna disperării, de unde spânzurat îți vei privi serpentina urmelor.

257. Este greșit conceptul prin care se spune că, odată cu moartea ne-am epuizat și ultimul cuvânt. Au grijă să vorbească în locul nostru faptele săvârșite pe timpul vieții.

258. Nu hrăniți măgarii cu aplauze în sălile de concerte nici măcar în spirit de glumă, pentru a nu se afla a doua zi că au fost prezenți și ei, alături de artiștii din spectacol.

259. Încurajarea odraslelor de către părinți să facă lucruri pentru care nu au nicio chemare, se va răsfrânge ca un

blestem atît asupra viitorului acestora, cât și asupra persoanelor apropiate lor.

Săptămâna a treizecișiopta

260. Lipsa soluțiilor în fața hoției, nedreptății, corupției profunde, o confundăm cu noțiunea de criză... într-adevăr, o criză majoră de educație și morală.

261. Puritatea cuvântului poate fi ușor pângărită folosindu-l ca paravan să ascundă un noian întreg de fapte murdare.

262. Amprentele urmelor lăsate de amintiri în conștiință redau filmul real al evenimentelor de pe parcursul unei vieți, trăită intens.

263. Rangul, funcția, situația materială,(....), afișate cu nonșalanță în fața semenilor, nu ne vor institui niciodată demnitatea pe care o solicităm decât, dacă, le vom explica și procedurile folosite în a atinge aceste valori.

264. Salutul dintre oameni nu dăunează și nu ridiculizează pe nimeni. Fii tu primul care îl transmite, indiferent cui, și gândește-l ca pe un respect adus îndeobște, ție!

265. Suportăm cu greu durerea cauzată de greșelile altora, însă, niciodată nu ne-au interesat persoanele care și-au asumat îndreptarea greșelilor noastre.

266. Însetat dacă ești să nu bei apă din fântâna dorului căci îți vei însetoșa și mai mult sufletul cu lacrimile răscumpărate de către izvorul acesteia.

Săptămâna a treizecișinoua

267. În emisferele clepsidrelor goale, veșnicia își arogă dreptul să își întindă plasele de păianjen.

268. Încercările la care viața ne supune nu sunt altceva decât meandre ale destinului pe propriul curs, însetate și gata să bea pe nerăsuflăte undele de cristal ale izvoarelor facerii.

269. Doritor să asști la concertul luminii, vei rămâne surprins să constăți că numai umbra ta are locul de ordine și prețul trecut pe bilet.

270. La poarta inimii până și bunul Dumnezeu, bate cu sfială, temător de altminteri în urma experiențelor când s-a simțit alungat de fermitatea tăcerii acesteia.

271. Frumusețea unui om caut-o în interiorul lui nu în aspectul fizic, folosit adeseori ca paravan pentru a ascunde beteșuguri rușinoase.

272. Nu putem îndrepta în totalitate greșelile făcute decât în urma obținerii și a acceptului prealabil de iertare al acestora.

273. Conținutul rugăciunii de iertare nu poate fi tratat ca o anatemă. El reprezintă dialogul intim cu Dumnezeu, pentru a ne curăți mintea, ușura sufletul, însănătoși și înfrumuseța chipul.

Săptămâna a patruzecoa

274. Contradicția fundamentală dintre materialismul dialectic și trinitatea spirituală rezultă din faptul că, filosofii materialişti au acceptat doar caracteristica metafizică a contrariilor, fără a lua în calcul și guvernanta absolută a spiritului.

275. Mă înspăimânt și sunt neputincios în fața catastrofelor, pe care eu le consider ca fiind reechilibrări telurice normale în urma unor acte violente de distrugere a armoniei naturii, la care nu de puține ori suntem chiar noi, cei vinovați.

276. Că suntem mici, sau mari, în comparație cu universul, asta nu avem de unde știm! Sunt sigur că bunul Dumnezeu, ne-a așezat undeva pe la mijoc, pentru a fi martorii care să-i contemple și să-i slăvească măreția.

277. Întrebat filosoful dacă a zburat vreodată în peregrinările sale cu avionul, acesta a răspuns: - Cu mintea da, tot timpul... niciodată însă, cu avionul!

278. Plângerile omenești pentru durerile suferite sunt fără de folos dacă sunt adresate celor care le-au pricinuit.

279. Oficializarea tristeții fără dreptul unui proces de recurs în anulare, va suprima din start și speranțele la bucurie, osândite de altfel prin același dosar, la aceeași pedeapsă.

280. Ipocrizia ne acoperă ochii, ne astupă urechile și ne închide gura în cazul greșelilor personale, însă, trâmbițează puternic din alămuri când greșesc adversarii noștri previzibili.

Săptămâna a patruzecișuna

281. Frângerea și împărțirea pâinii de către Dumnezeu-Fiul, este pilda prin care să înțelegem că dintr-un întreg, trebuie să ne hrănim toți în egală măsură.

282. Niciodată războaiele lumii nu vor tăia și rădăcina răului, ba, dimpotrivă... o vor hrăni cu sânge proaspăt și nevinovat întru propria-i creștere.

283. Credincioșii mare păcat săvârșesc când aruncă vina greșelilor omenești în spatele șarpelui! Șarpele economisește până la optim hrana personală, are grijă de căldura cuibului și, niciodată nu am auzit că și-a ucis progeniturile înainte de ieșirea din ouă.

284. Înmulțirea construcțiilor bisericesti și oficializarea lor ca instituții de educație morală și cult, nu va face altceva decât să dezbine și să omoare spiritul credincioșilor.

285. Fii atent la ce vezi împrejurul tău, nu huli pe nimeni, și nimic! Altfel, vei avea neplăcuta surpriză de a fi captiv propriilor temeri, precum o pasăre fără aripi așezată într-o colivie de piatră.

286. Fii îndelung răbdător și folosește răbdarea să-ți întărească sufletul pentru a fi pegătit de ce se va întâmpla, la capătul ei.

287. Puterea rugăciunii nu constă în intensitatea rostirii, ci în emanația stării de slavă adusă Creatorului și creației sale.

Săptămâna a patruzecișidoua

288. Dumnezeu nu creează prăpăstii între noi, ci absența Lui, conduce la acest lucru.

289. Meditația este singurul procedeu de cernere a gândurilor care, sedimentate în idei, vor fi folosite la construcția edificiului nostru spiritual.

290. Motivația meditației are natură duală, contradictorie... numai așa îmi pot explica de ce prin idei încercăm să soluționăm și conflictele iscate între noi, și... ceilalți.

291. Refuză să răspunzi la întrebările puse de interlocutorii de dialog, atunci când nu ești ferm convins și de sinceritatea răspunsului pe care îl poți da!

292. Bunul Dumnezeu, (lubirea), dialoghează în permanență cu omul, (îngerul întrupat). Decizia omului de a purta sau, nu, acest dialog, va conduce fie, la acceptarea, fie, negarea existenței lui înseși.

293. Lupta pentru menținerea echilibrului interior este asiduă și continuă. Renunțarea la lupta cu răul din noi, ne pune în postura de a deveni ignoranți, dezinteresați, pasivi și însingurați pe calea pierzării...

294. Cu siguranță, trebuie să ne facem griji pentru ziua de mâine, atâta timp cât azi nu ne-am propus nimic, și nici că avem vreo motivație în acest sens!

Săptămâna a patruzecișitreia

295. Fii sincer, spre a fi tu, deoarece ești unic... căci nu s-a născut și nici că se va mai naște un altul identic cu tine!

296. Te poți considera înțelept abia atunci când, prins și apăsător de talpa prostiei, vei realiza și faptul că ești vinovatul principal al acestei umile situațiuni.

297. Fericirea, desfătarea, îndeplinirea, bucuriile de orice fel nu au însă și capacitatea să te facă mai înțelept! Înțelepciunea își găsește locul undeva între limitele posibilităților tale, și limitele bunei cuviințe.

298. În înțelepciunea sa, Demiurgul nu a creat lumea să fie statică, frumoasă, perfectă... ci funcțională, plăcută și perpetuă.

299. Bucuria înțelepciunii caut-o în partea nepetrecută a vieții, acolo unde sălășluiesc și speranțele tale la fericire.

300. Conștiința de sine nu trebuie confundată cu starea de conștiință. Dacă prima îți reconfigurează eul interior, conștiința nu poate să facă altceva decât să te orienteze în spațiul multidimensional.

301. Dacă eul interior stabilește opisul necesar al poftelor ce-i trebuiesc satisfăcute, starea de conștiință obligatoriu le determină și le stabilește ordinea de prioritate.

Săptămâna a patruzecișipatra

302. Ca un paradox, atunci când trăim sentimentul apăsător al singurătății nu ne dăm seama că ne aflăm de fapt, în cel mai apropiat punct de întâlnire cu Dumnezeu.

303. Fantasmemele înstrăinării nu pot să apară decât prin depărtarea temporară a conștiinței de sine, față de eul personal.

304. Duhul eului personal este veșnic, deoarece transfigurează armonios informația genetică. Privește-te în oglindă, privește-ți copiii și apleacă-ți fruntea în față înaintașilor tăi, care ți-au păstrat intactă identitatea!

305. Pasiunile, capriciile, bolile și păcatele trupești se transmit ereditar. Viața-i o luptă cu propriul trup, pe care dacă o câștigi, ai sigur o șansă la supraviețuire.

306. Comuniunile confesionale, dintr-un areal bine determinat, pot defini o națiune multiculturală. Trăinicia acestora este garantată numai de capacitatea confesiunilor în a rezona unit, eficient și armonios.

307. Trădările dintre comuniuni formează breșe care permit intrarea de viruși, (troieni) cu efect devastator asupra rezonanței armonice specifice națiunii respective.

308. Breșele se formează atunci când în comuniuni apar persoane care din punct de vedere spiritual și-au pierdut identitatea.

Săptămâna a patruzecișicincea

309. Considerând speranțele ca obiective de atins, îndeplinirea lor depinde numai de modul cum acționăm, respectându-le idealul.

310. Desfășurarea firească a fenomenelor din jur este ciclică, evolutivă, într-o permanentă autocorectare. Autocorectarea nu poate proveni decât din spiritul bun, al lucrurilor.

311. Fiecare sămânță purtătoare de viață este încadrată într-un spațiu de evoluție mărginit de: coajă, membrană, linii de câmp. Evadarea din acest spațiu nu se poate face decât printr-un imbold spiritual.

312. Harul spiritului străbate frontierele (coajă, membrană, linii de câmp) prin puncte de vortex, ca să-și strălumine în univers vibrația identității.

313. Un lucru este cert! Dincolo de hotarele vieții, străjuiește același har purtător al informației subliminale, perceput de noi prin senzația transcedentală de dor, durere, tristețe, iubire..., dragoste.

314. Iubirea ne vine din spiritul care învăluie și guvernează lumea, o conștientizăm prin simțuri în stări, senzații, sentimente și nu poate fi explicată rațional.

315. Nu-ți încărca mintea cu ideile altora, fiincă te vor obosi și îți vor aduce aminte tot timpul că nu ești tu, cel care le-a emis!

Săptămâna a patruzecișasea

316. Poți fi compatibil spiritual cu cineva doar atunci când ai realizat o comuniune perfectă cu el (ea), mai bine spus cu spiritul ființei ei (lui), îndrăgind-o.

317. Zadarnice sunt speranțele de dragoste într-un spațiu spiritual dezechilibrat, fiindcă niciodată nu vor exista compatibilități.

318. Nu noi, ci năravurile noastre sunt cele care ne aleg prietenii. Schimbarea modului de viață, lepădarea de proastele tabieturi, va conduce în final către alte relații.

319. Compromisul poate fi acceptat și acordat numai terților. Cu noi înșine nu, deoarece vom pica dintr-o autosuficiență mulțumitoare într-un regres insurmontabil.

320. În spațiile de autosuficiență mulțumitoare se nasc dogmele, ca o frână în evoluția firească a lucrurilor sau mai bine spus, ca o ceață prin care să nu mai putem scruta orizontul.

321. Ieșirea din dogme nu poate fi realizată decât de cei care au atât inteligența necesară, cât și puterea de sacrificiu, să facă acest lucru.

322. Asumarea sacrificiului într-un fel sau, altul, conform circumstanțelor, va transforma persoanele în cauză în modele de referință pentru succesori, în acțiunile lor viitoare.

Săptămâna a patruzecișaptea

323. Echilibrul legăturilor informaționale dintre materie și spirit nu se pierde, el este asemănător curgerii nisipului dintr-o clepsidră, timpul având grijă în permanență să-i răstoarne conținutul.

324. Pacea pământului este dată de liniștea harului înmagazinată în lut, lutul fiind de fapt principalul depozitar al trăirii.

325. Iertarea nelegiuirilor de orice fel, fără o judecată prealabilă a acestora, ne va îmbolnăvi sufletul cu ispitele scăpate de sub control ca din cutia Pandorei, și cărora le vom deveni victime inocente.

326. Nu prin jertfa trupului ne ispășim păcatele spre a fi mântuiți, ci prin conduita pe care o vom aborda-o de-a lungul vieții în a ajunge acolo.

327. Timpul nu este altceva decât o coordonată a vieții, o retrezire permanentă a sentimentul de déjà-vu rostuit anume să înțelegem faptul că revenim de multe ori în aceleași locuri sub formă de duh, pământ, apă, aer și foc, spre a ne conștientiza trecerea.

328. Nu numărul anilor petrecuți prin viață ne reprezintă trecerea, ci urmele pașilor noștri dacă au devenit între timp, căi de urmat.

329. Speranța de iertare și îndreptare prin rugăciune așteptată de la Dumnezeu, depinde în mare măsură de taina, intensitatea, profunzimea și blândețea cuvintelor adresate.

Săptămâna a patruzecișiopta

330. Aveți grijă de sămânță, nu rupeți lăstarii de rod și nu consumați rodul înainte de coacere! Riscați să nu mai ajungeți niciodată la rândul vostru, sămânță...

331. Nu întunericul morții mă înfricoșează, ci spaimile din timpul vieții, căreia îi este teamă să nu-și piardă lumina învierii.

332. Consider că între două vieți consecutive nu există moarte. Eu definesc acest concept ca întretimp, timpul fiind doar parametrul prin care se măsoară și se numără pulsațiile vieții.

333. Adevărul nu poate fi decât expresia corectă a realității concrete. Denaturarea realității prin minciună va provoca stricăciuni sufletești insurmontabile.

334. Libertatea acțiunilor proprii nerespectând legile moralei, ne poate îndepărta de adevăr. Vom fi mântuiți numai atunci când adevărul va pătrunde și va contamina edificiul nostru interior.

335. Nu căutați norocul pe calea destinului! El este întâmplător și netransmisibil... dacă totuși vă surâde, sigur nu vine de la Dumnezeu!

336. În interiorul inimii se află portalul prin care ne este impulsionată trăirea. Suntem singurii răspunzători în a-i

asigura protecția de care are nevoie, față de capriciile sau mai bine zis de poftele noastre destabilizatoare.

Săptămâna a patruzecișinoua

337. Legătura dintre minte și inimă nu poate fi făcută decât deschizând porțile simțurilor. Cine va încerca altfel, va fi însoțit în permanență de sentimentul amar al neputinței.

338. Când nu vei reuși să conștientizezi apostrofările prietenilor sau nu îți vei da seama că laudele dușmanilor nu sunt altceva decât batjocuri, vei fi pus în imposibilitatea de a discerne care sunt unii... și care sunt ceilalți.

339. Pus în fața unei evidențe, vei constata și spiritul acesteia capabil să îți determine starea de trăire sufletească pentru acțiunile viitoare.

340. Remanența spirituală (vibrația ancestrală) o regăsim în substanță atât la nivel elementar cât și la nivel de structură, alimentată fiind permanent cu energii subtile. Ar fi bine să ne gândim câtă forță malefică pot încorpora în ele cristalele, ca depozitare de informație, și să ne întrebăm de ce unii dintre noi le cad pradă, înrobindu-se lor până la sacrificiu.

341. Regenerarea celulară, adică refacerea propriile noastre țesuturi este dictată de această remanență spirituală. Lungimea vieții fiecărui individ în parte este dată de forța și valoarea informației genetice pe care o deține, alimentată pe traseu cu energii sau impulsuri din mediul în care se găsește.

342. Pierderea echilibrului spiritual din varii motive, conduce la dezorientare, obosire, boală, distrucție celulară ...

343. Reechilibrarea spectrelor armonice (însănătoșirea de orice fel) se face atât fizic, cât și psihic, într-un regim de hrană adecvat, din înlăuntrul nostru, către exterior.

Săptămâna a cincizecea

344. Fără har, judecățile oamenilor din instanțele pământești nu pot conduce decât la dispariția speciilor aflate pe rol.

345. În orizontul harului, Dumnezeu crează în permanență spații de trăire pentru toate semințiile lumii, ajutându-le ca prin ele însele să-și desăvârșească înrodirea.

346. Întâmplările omenești și adevărul ceresc se intersectează continuu, producând efecte (mesaje), consemnate spre a fi cunoscute generațiilor viitoare, prin pilde.

347. În fiecare dimineață ni se deschid o mulțime de drumuri, din care unul este al adevărului, unul este al pierzaniei și, celelalte... rătăcitoare. Știm noi pe care dintre ele îl vom alege?

348. Circumferința sferei pământești raportată la rază, nu va da un număr fix, ci unul variabil cu perioadă aleatorie. Din această cauză, nehotărâte fiind cu locul de întâlnire, vor roti în permanență Pământul.

349. Hrăniți de Soare suntem flori de lumină. Petalele noastre, așezate în straturi, pregătesc hrana lăstarilor ce ne vor prelua înrodirea. Miracolul luminii devine în felul acesta pământ, pământul fiindă și probabil fiindă va redeveni, Soare!

350. Dumnezeu, ne-a creat să-i fim pocalul în care să-și așeze sufletul, așa cum mările și oceanele pământului au fost orânduite să-și afle odihna în căușul țărurilor.

Săptămâna a cincizecișuna

351. Războaiele lumii nu vor fi câștigate niciodată de cei care își arborează stindardul crucii pe arme, ci de cei care și-au făcut din cruce platoșă pentru inimă.

352. Dacă războaiele omenirii au loc într-un climat de intrigă, sălbăticie și ură, distrugerile cauzate de acestea, credeți că se mai pot îndrepta menținând la conducere oamenii care au generat aceste stări de lucru?

353. Fericit este gospodarul care își încarcă sufletul cu har din ciripitul armonios al păsărilor ce și-au găsit loc de joacă în perimetrul casei sale!

354. Comuniunea de sânge nu ne poate determina în cadrul societății și identitatea... Aceasta este doar un atribut al faptelor și urmelor pe care le lăsăm spre a putea fi evaluate.

355. Aviz îndrăgostiților nehotărâți: dintre toate iubirile pământești numai cu una îți este îngăduit să te prezinți în fața lui Dumnezeu!

356. Aflat în fața alegerii unei profesii în viață, reevaluează-ți atuurile și nu alege drumul cel scurt, deoarece este posibil că la fel de scurtă să fie și cariera acesteia.

357. Nu mă voi închina niciodată chipurilor pământești ci doar aurei ideatice împrejmuitoare și pătrunzătoare întru-însele, adică slavei dumnezeiești cu adevărat dătătoare de viață.

Săptămâna a cincizecișidoua

358. Fiind stări lumești, simțămintele noastre vor fi transferate de suflet prin clepsidrele celeste să hrănească îngerii doritori de întrupare.

359. Nu din pântecul mamei mi-a fost dat harul trăirii, ci din roadele pământului cu care aceasta s-a hrănit pentru a-mi deschide ochii să cunosc și eu slava lui Dumnezeu, dătătoare de viață.

360. Folosite cu înțelepciune gândurile pot realiza orice, inclusiv să scruteze universul atât în extensia, cât și în intimitatea lui, pentru a ne căuta și regăsi echilibrul ancestral.

361. Firele de iarbă adiacente liniilor de câmp gravitațional, precum și arborii pământului care ne-au adăpostit pe parcursul a miliarde de ani pot fi repere ale drumului nostru bun, aducător de lumină.

362. Nu construi palate pe pământ sufletului, și nu-l așeza să se odihnească la umbra unei cruci, ci caută-i din timpul vieții un loc în cer unde să-și găsească pacea, deasupra stihilor pustiitoare.

363. Evitați apropierea de puternicele forțe spirituale emanate de aur, de metalele și pietrele prețioase, pentru a nu deveni sclavii telurului... riscăm să fim asimilați și să ne pierdem obârșia celestă.

364. Mlaștinile moralei dogmelor religioase ne ispitesc la suprafață cu flori de nuferi, pentru a ascunde dedesubt mizeria și putregaiul omenesc, gata să ne inducă în eroare și să ne amețească cu aura iluziilor efemere.

Săptămâna a cincizecișitreia

365. Mă înspăimânt, nu de moartea care-mi va să vină, ci de soarta faptelor mele necugetate pe care le las trăind, după mine.

366. Ține-mă de veghe la porțile nopții solstițiului de iarnă Părinte, să fiu primul în zori care să-Ți îmbrățișeze... lumina!

Dragă cititorule,

Insomniile din această carte, transformate în reflecțiuni asupra unor stări sau fenomene existențiale, nu consider și nici nu pot să afirm că sunt general valabile. Ele exprimă o experiență personală de viață pe care o recunosc, și mi-o asum!

Autorul

DE ACELAȘI AUTOR:

- *Armonie divină*, poezii, Editura Călăuza v.b., Deva, 2010;
- *Îngerii nopții*, poezii, Editura Prod Com SRL, Târgu-Jiu, 2010;
- *Interferențe*, poezii, Editura Karina, Deva, 2012;
- *Pasărea Paradis*, poezii, Editura Karina, Deva, 2013;
- *Fulgere în oglinda sufletului*, poezii, Editura Karina, Deva, 2013;
- *Lumina umbrelor*, poezii, Editura Emma, Orăștie, 2014;
- *Revelațiile tăcerii*, poezii, Editura Emma, Orăștie, 2015.

Cuprins

Cuvântul autorului	3
Săptămâna întâi	7
Săptămâna a doua	8
Săptămâna a treia	9
Săptămâna a patra	10
Săptămâna a cincea	12
Săptămâna a șasea.....	13
Săptămâna a șaptea.....	14
Săptămâna a opta	16
Săptămâna a noua	18
Săptămâna a zecea	19
Săptămâna a unsprezece	21
Săptămâna a douăsprezece	22
Săptămâna a treisprezece.....	24
Săptămâna a paisprezece	25
Săptămâna a cincisprezece	26
Săptămâna a șaisprezece	27
Săptămâna a șaptesprezece	28
Săptămâna a optsprezece	29
Săptămâna a nouăsprezece	30

Săptămâna a douăzecea	31
Săptămâna a douăzecișiuna.....	32
Săptămâna a douăzecișidoua.....	34
Săptămâna a douăzecișitreia	36
Săptămâna a douăzecișipatra	38
Săptămâna a douăzecișicinca	39
Săptămâna a douăzecișișasea.....	40
Săptămâna a douăzecișișaptea	41
Săptămâna a douăzecișiopta	43
Săptămâna a douăzecișinoua.....	45
Săptămâna a treizecea.....	47
Săptămâna a treizeșiuna	49
Săptămâna a treizecișidoua	51
Săptămâna a treizecișitreia.....	53
Săptămâna a treizecișipatra.....	55
Săptămâna a treizecișicinca	57
Săptămâna a treizecișișasea	58
Săptămâna a treizecișișaptea	59
Săptămâna a treizecișiopta.....	61
Săptămâna a treizecișinoua	62
Săptămâna a patruzeece.....	63
Săptămâna a patruzecișiuna	65

Săptămâna a patruzecișidoua	67
Săptămâna a patruzecișitreia.....	68
Săptămâna a patruzecișipatra	69
Săptămâna a patruzecișicinca.....	71
Săptămâna a patruzecișişasea	73
Săptămâna a patruzecișişaptea	74
Săptămâna a patruzecișiopta.....	76
Săptămâna a patruzecișinoua.....	78
Săptămâna a cincizecea	80
Săptămâna a cincizecișiuana.....	82
Săptămâna a cincizecișidoua	83
Săptămâna a cincizecișitreia	85
Dragă cititorule, ...	86
DE ACELAȘI AUTOR:	87